לא צריכא כתקנו עמו. לכאורה מוקי לה כר"מ דלמר בפ' עגלה ערופה (סוטה מג:) בזמן שתקנו עמו יכן ממקן בפומקי שתקנו מעמרתו ואיה למאי לן מוקי לה בגוים עמה מיטוקא דבכי הלי גוונא בירושלמי שרי ליעודי דלמר רבה התם בגמ' מפייחד לחדם עם חבה ומיטוקא שיודעת מעם ביתה ואינה מוסרת עצמה לביאה וי"ל דלעולן לן מפייחד מעמע שתין שם שוש ישרלים תלת היו: **איבא** ביניייהו חבה חעובה בין הגוים ושאינה חעובה בין הגוים. פ"ה חעובה למלטת ואינה יפה לרבי ירמיה למוקי לה בקרובה למלטת הא לאו הכי לא תמרי' חבה כלי זיינה עליה תלמת ליכת חבה דקמלי לה ולא יכיב עובד טוכבים עלה דעתיה לביאה כגון מטוערת והכת שהיא חעובה למלטת ואינה יפה שריא ליאודי דליכת למיתב לפפיטת דמים כיון שהיא קרובה למלטת ולביאה נמי ליכת למיתב כיון שאינה יפה ולרב יהודי לאוקיה ליאודי דכולהו כלי זיינן עליהן וחייטינן למרחה להה רב יהודי סתמת אמר למילתיה ולא קאמר הכת בחבה יפה דכלי זיינה עליה פ"כ פ"ה. וקשיא חדא לליטנא דחעובה לה מעמע יפה ועוד דכי אינה יפה נמי מאי הוי הא לתמרינן בריש פירקין (ניל דף כב:) חביבה עליהם בהמתן של ישרלים יותר מכשותיהן ק"ו לנשותיהן של ישרלים ושמת י"ל דמ"מ דבחבה לא מרמי לאכשה כיון דאינה יפה מיהו קשה דלר' ירמיה לא מיקמעים חנת לו לחמורת בשום מקום לחלק בשביה בין יפה לאינה יפה להתירה לכהונה ועוד קשה דלפ"ה מעמע דחבה חעובה בין הגוים ושאינה חעובה בין הגוים חדא מילתא ות"ב היא לו לומר חעובה בין הגוים ואינה חעובה בין הגוים מדקתמר ושאינה חעובה בין הגוים נמי לא היא מוסרת להתייחד בין הגוים עובדות כוכבים ליכת ביניייהו דלרבי ירמיה כיון דאינה חעובה קלילי לה דלית ליה טעמת דמרחמי ולרב יהודי שריא דכלי זיינה עליה כלומר דמרחמי עלה ואי משום עריות כדאמרי' בריש פירקין שהעובדי כוכבים מצויין לגלל נפי חבריהן בה דעת היא וכשהרחה ביבת העובד כוכבים חנת מיד ובירובעל' גרם לבה חיבה בכלל שפיכות דמים ת"ר ירמיה חפחר בבריחה ורבי בון אמר חפילו בחבה יכולה לבה להטמין ולומר שובדת כוכבים אני ואין האיש יכול להטמין עצמו ולומר עובד כוכבים אני ובלבה לפרש לא כאן בפירוש הירושלמי בחבה חעובה בריחה ובעלת כח לבל לעריות ליכת למיתב דחייטי' דלמא מפחה לה ורב יהודי אמר חבה כלי זיינה מפני ביכולה להטמין עצמה ולא קאמר לה ומכי מי מלי עריות ובעי מאי ביניייהו אין למר מעום שפיכות דמים ליכת מעום עריות ליכת ביניייהו חבה חעובה בין הגוים בריחה ובעלת כח דלר' ירמיה לחיכת לבוכת שמת חפחה ורב יהודי לא חיים חלת למת מלמכי לה ות בריחה שריא לבין שהיא בעלת כח אין לחוש לא לאונס ולא לשפיכות דמים ות"ב ואינה חעובה בין הגוים ליכת ביניייהו דלרב יהודי שריא להתייחד דיכולה להטמין עצמה הילכך לשפיכת דמים ליכת למיתב ועריות נמי כיון שהיא בין הגוים ולרבי ירמיה מעום שפיכות דמים דחוקת בבריחה לא חעו ות"ב בפרק התבלה (יבמות קיד:) דבעי החזיקה היא מלחמה בעולם(ז) מהו ותמרה מת בעלה לי מהימנת לו לאו ובעי למיפעם דנפלו מהניה דנפלו עליו עובדי כוכבים נפלו עליו ליפטין נאמנת דהחזיקה מלחמה הוא ודחי התם כדרך דחילי דחמר חבה כלי זיינה עליה ולא חמר' בדמי חלת ודאי ממינה עד שבריחהו מת והבתם לר' ירמיה לית ליה כלי זיינה מפפיטת דמים ולא חיישינן לענין עריות אלא בח